

Misijní zpravodaj

30/2021

NEPRODEJNÉ

TÉMA ČÍSLA: KATECHISTÉ – OPOMÍJENÍ POMOCNÍCI

4 Katechista není katecheta
15 Poselství k Misijní neděli

8 Všichni jsme členy jedné misijní rodiny
22 Jak jste s námi putovali k Panně Marii

KAŽDÝ DEN

S MISIJNÍM RŮŽENCEM

PŘI USÍŇAVÁNÍ SE MODLÍ RŮŽENCEM,
JE TO LEPŠÍ NEŽ POČÍTAT OVĚKY!

MODLÍ SE I PŘI ČEKÁNÍ
NA AUTOBUS.

KDYŽ MÁŠ STRACH, MODLÍ SE RŮŽENCEM
ZA SITUACE, KTERÝCH SE BOJŠ.

MĚJ RŮŽENCEM STÁLE PŘI SOBĚ.

PŘI MODLITBĚ RŮŽENCEM VUŽÍJ HUDBY
A OBRAZOTVORNOST JE TO ROZJÍMÁVA
MODLITBA.

MODLÍ SE PŘI PROCHÁZKÁCH
A KDYŽ MYSLÍŠ NA SVOU RODINU.

JESTLI NEMÁŠ ČAS MODLIT SE RŮŽENCEM NATEJNOU,
MODLÍ SE HO PO DESÁTEČECH

Milí přátelé misíí,

otevíráte už třicáté číslo našeho Misijního zpravodaje. Když jsme přemýšleli, co bude jeho obsahem, inspiroval nás krok papeže Františka, který v květnu vydal apoštolský list „Antiquum Ministerium“ o ustanovení laické služby katechisty. Uvědomili jsme si, že je špatně chápán rozdíl mezi katechety a katechisty. Katechisty podporujeme už hezkou řádku let, ale doposud jsme se jim uceleně nevěnovali. Proto jsme se rozhodli náš dluh napravit. Služba katechistů pomáhá šířit a udržovat křesťanství v mnoha odlehlých oblastech Jižní Ameriky, Afriky i Asie. Setkání s nimi popisuje v titulním rozhovoru někdejší diecézní ředitelka PMD v královéhradecké diecézi Bronislava Halbrštátová. Svědectví o svém působení pak poskytuje Bernardo Malaya, katechista z arcidiecéze Lilongwe v Malawi.

Příští rok v květnu si Papežská misijní díla připomenou hned dvojí významné výročí, a to 200 let od založení Sdružení šíření víry a 100 let od oficiálního založení Papežských misijních děl. V témže roce se očekává také blahořečení zakladatelky PMD Pauline Jaricot, které již bylo ohlášeno na 22. května 2022. Proto bychom rádi představili Misijní kalendář na rok 2022, který se obou výročí týká. Brzy k němu přibudou i další materiály.

Misijní neděli nejlépe oslavíme ve společenství při liturgiích, setkáních a modlitbách. Můžeme obohatit průběh mše svaté o misijní aspekty, připravit výstavu, uspořádat Misijní jarmark nebo Misijní koláč či štrúdlování, případně nabídnout misijní materiály a přispět do sbírky na misie, ze které jsou podporovány projekty Papežského misijního díla šíření víry. Rád bych Vás povzbudil ke skutečně hlubokému prožívání nejvýznamnějšího dne misíí. Inspiraci naleznete také v dopise papeže Františka ke Světovému dni misíí, který rovněž přinášíme.

Přeji Vám příjemné a obohacující čtení.

Leoš Halbrštát ■

■ Bronislava Halbrštátová společně s dětmi katechistů, které chodí do školky přímo ve školicím středisku.

Katechista není katecheta

Prostředky vybrané během celosvětové misijní sbírky, která je určena na šíření katolické víry, financují nejen výstavbu kostelů a kaplí, ale také velice potřebnou práci katechistů. Kdo jsou katechisté, co dělají a proč je potřeba je duchovně i finančně podporovat, nám vysvětlí **někdejší diecézní ředitelka PMD Bronislava Halbrštátová**, která se sama před jedenácti lety účastnila návštěvy formačního střediska katechistů v Zambii v rámci misijní cesty Papežských misijních děl.

● Kdo vlastně jsou katechisté?

Jedná se o laiky, často celé rodiny nebo vdovy s dětmi, kteří nabídnou svůj život církvi pro službu v oblastech, kam se kněz dostane třeba jen několikrát do roka. Tam se starají o pastorační záležitosti, vedou bohoslužby slova, křtí, uzavírají sňatky, pohřbívají, podávají eucharistii. V mnoha případech na nich stojí veškeré duchovní aktivity v jejich okolí. Biskup je ustanovuje ke službě po dobu dvaceti let v jednom místě, většinou v domovské obci. V této souvislosti mě napadá, že se jedná o úžasné naplnění misijního poslání, kdy svým životem dávají naplno příklad žitého evangelia.

Nepleťme si katechisty s katechety! Katecheta je učitel náboženství nebo ten, kdo vede katechezi pro děti či dospělé.

● Jak probíhá jejich formace?

My jsme konkrétně navštívili studijní centrum v Chikungu, kde se na budoucí působení mezi lidmi připravují dva roky. Nejedná se tedy o nějaký rychlokurz, ale poměrně důkladnou

formaci. Jedná se o denní studium. Budoucí katechisté tu mají k dispozici ubytování, počítačovou učebnu a učebnu vaření, šití a další zázemí. Učí se zde angličtině, která je univerzálním dorozumívacím prostředkem mezi zdejšími 73 kmenovými jazyky, matematice, a v neposlední řadě teologii a pastorační práci. Kromě teoretického studia pracují na farmě. Mohou se tak přiučit praktickým dovednostem a soběstačnosti.

● **Zmínili jste, že se jedná o celé rodiny. Vzdělávání se týká také jejich dětí?**

Velkou výhodou podobných formačních zařízení je, že provozují vlastní školky a školy. Děti tedy chodí tam a rodiče se mohou lépe soustředit na svoje vzdělávání. Během návštěvy jsme měli příležitost zažít oběd v takové zambijské školce. Tradičním jídlem prostých Zambijců je nshima, kaše z kukuřičné mouky. Tu servírují na nekonečně mnoho způsobů, ale její základ je vždy stejný.

● **Velká část sbírky z letošní Misijní neděle by měla putovat právě na projekty spojené s katechisty. Proč je důležité je podporovat?**

Jednak samotné studium něco stojí a v druhé řadě sami, přestože odvádí neuvěřitelné množství pastorační práce, nemají lehké živobytí. Záleží na zvyklostech toho kterého kraje, ale buď nedostávají žádný plat, anebo jen velmi malý. Ani drobné příspěvky od sousedů za duchovní působení na užívení nestačí. Musí tedy vést svoje vlastní farmy, věnovat se prodeji, nebo výrobě v malých dílnách. V tomto ohledu jim může zvýšení povědomí o jejich působení a oficiální ustanovení ze strany církve, kdy papež František vydal apoštolský list „Antiquum Ministerium“ o ustanovení laické služby katechisty, do budoucna jen pomoci. Rádi se k tomuto úsilí připojíme.

Připravil Luděk Bárta ●

Někdy může katechista hladovět celé dny...

Bernardo Malaya působí jako katechista ve farnosti, která v arcidiecézi Lilongwe v Malawi vznikla teprve před třemi lety. Narodil se v roce 1950 a jeho cesta k evangelizační práci začala v malé křesťanské komunitě. Během 15 let, co ji vedl, projevil tolik oddanosti evangeliu i církvi, až byl v roce 1988 jmenován katechistou. Nejprve však musel projít tříletou formací pro výcvik katechistů, a následně se této práci začal věnovat. Přestože už je v důchodovém věku, pracuje jako katechista dosud.

● Jakou má katechista v církvi úlohu?

Katechista je zodpovědný za zprostředkování víry pro nevěřící, kteří mají zájem vědět o Ježíši Kristu a chtějí žít jako křesťané (konvertují ke katolické víře); dále má na starosti výuku křesťanské víry u dětí (v nedělní škole nebo při formacích Papežského misijního díla

dětí); připravuje kázání, liturgické bohoslužby, vede přípravu rodičů na křest dětí, mladých lidí na biřmování, dětí na první svaté přijímání, vede i kurzy předmanželské přípravy či pohřební obřady, stará se však i o modlitební aktivity, návštěvy nemocných a seniorů v jejich domovech a organizování křesťanských setkání.

Katechista pracující ve venkovských komunitách se stává v každé farnosti klíčovou osobou pro misijní činnost církve. Katolická komunita na venkově je závislá na pastorační péči katechisty, na jeho spolupráci s dalšími laiky, kteří pracují jako pomocní katecheti, a které katechista podporuje a deleguje na ně některé pastorační úkoly v komunitě.

Katechista vykonává i primární dohled v církevních manželských sporech. Mladí i starší manželé, kteří procházejí nějakou krizí, přichází ke katechistovi s prosbou o vedení a uzavření smíru.

● **Můžete popsat svoje povolání k práci katechisty?**

Docela mě fascinuje sloužit církvi a Pánu Ježíši Kristu jako katechista. Dává mi to vzácnou příležitost prohloubit a obohatit svoji spiritualitu. Neustále si připomínám nutnost žít podle slova, které hlásám. A kde klopýtám, radím se s ostatními, aby mi pomohli.

Ale jako každé povolání, tak i práce katechisty člověku přináší mnoho výzev. Samozřejmě si nacházíme spoustu přátel, kteří se za nás modlí. Jsou ale i tací, kteří nám nepřejí.

Někdy může katechista a jeho rodina hladovět celé dny, ale křesťané ho nepřijdou zachránit. Cítí, že není nutné pomáhat ženatému muži, který slouží církvi. Většina našich křesťanů věří, že pomoc potřebují pouze kněží a řeholnice. Jako katechisté jsme povoláni pracovat od pondělí do neděle. V šíření evangelia není žádný svátek. Katechista je tedy povolán do práce, aby sloužil lidstvu a církvi, každý den.

● **Nelituje někdy, že jste si zvolil tuto službu?**

Jako člověk se každý může cítit špatně nebo zklamaně, když se takové věci dějí. Ale abyste to pochopili, musíte vědět, že i katechisté jsou ve dvou kategoriích: existuje kategorie katechistů, kteří jen hledali zaměstnání. A pak je tu ta druhá skupina, kterou Bůh povolal, aby mu sloužila. Věřím a v srdci cítím, že mě Bůh povolal, abych mu sloužil, a toto uvědomění mě vždy uklidňuje, i když čelím mnoha sociálním, ekonomickým a duchovním obtížím.

Svědčit o tom mohou i kněží a křesťané, se kterými jsem pracoval. Věřící mi nedávno koupili motocykl, abych mohl snadněji cestovat. Jsem první katechista, který dostal vlastní motorku od samotných farníků. To poukazuje na to, jak moc si váží toho, co katechista v evangelizačním díle katolické církve vykonává.

Watipaso Mzungu / rozhovor poskytlo PMD Malawi ●

Všichni jsme členy jedné misijní rodiny

Oslavy letošní misijní neděle se poneseou v duchu oslav Roku rodiny a Roku svatého Josefa. Obojí nám má připomenout důležitost a přínos rodin pro život církve i její misijní působení. Jsou jejím základním kamenem, bez nich by mohla existovat jen velmi těžko. V této souvislosti je zajímavé, že letos vydal papež František nový apoštolský list „Antiquum Ministerium“ zřizující laickou službu katechisty. Reaguje tak na naléhavou potřebu evangelizace moderního světa, kterou provádějí laici. Právě výnos letošní sbírky by měl podpořit jejich činnost především v zemích na africkém kontinentě. Mezi další důležité úkoly patří zvýšit povědomí o této službě.

Mezi odborníky panuje celkem shoda na tom, že jedním z rysů současné církve v euroamerickém prostoru je nedostatek povolání ke kněžství a zasvěcenému životu a z toho vyplývající chudší nabídka duchovní péče zvláště v odlehlejších oblastech. Na příčinách daného stavu již taková shoda nepanuje, přesto je realitou a vedení církve staví před nutnost na danou situaci reagovat. V praktické rovině se tak děje slučováním farností, nebo posílením pozice trvalých jáhnů či laických spolupracovníků. Ač by se zdálo, že v jiných částech světa není tento problém tak palčivý, i tam řeší biskupové stejnou otázku, jak zajistit dostupnost pastorační péče. Rozloha Afriky, latinské Ameriky či Asie znamená i při relativně plných seminářích jediné – na jednoho kněze připadá ohromné území, které se jen těžko spravuje. Především africkým fenoménem,

ale nalezneme je i na jiných kontinentech, se tak stalo působení takzvaných katechistů.

Jedná se celé rodiny nebo vdovy s dětmi, kteří nabídnou svůj život církvi pro službu v oblastech, kam se kněz dostane třeba jen několikrát do roka. Tam vedou bohoslužby slova, vyučují náboženství, rozdávají eucharistii, uzavírají sňatky či pohřbívají. „Katechisté jsou základním kamenem evangelizace. Odvádějí mimořádnou práci. Nebyli (a nejsou) pouhými spolupracovníky misiónářských otců, ale důležitými aktéry evangelizačního díla v Africe,“ říká P. Donald Zagoré, kněz a teolog Společnosti afrických misií, a dodává: „Katechisté doprovázejí a rozvíjejí naději svých bratrů a sester s odhodláním a vírou. Věřím, že bez nich by evangelizace v Africe neměla takový dopad, jaký měla.“

Krok papeže Františka dát službě katechisty oficiální rozměr a pevné místo v životě církve je důležitý také pro jejich existenční zajištění. Přestože často pracují na plný úvazek, jejich plat je obvykle malý. Mnoho z nich si tak kromě pastorační činnosti musí najít čas na péči o své farmy a zajištění rodiny. Postupné zvyšování prestiže jejich povolání a služby by se mohlo odrazit také ve příjmech. Papež také pokračuje v potlačování ještě stále bujícího klerikalismu. Je to problém, ke kterému se neustále vrací a vyjadřuje při nejrůznějších příležitostech. Třeba při nedávné návštěvě Bratislavy uvedl: „Církev není pevností, ani mocnářkou či hradem, který z výšky a dostatečného odstupu shlíží na svět, nýbrž společenství, které se – skrze radost z evangelia – snaží přitáhnout lidi ke Kristu. Prosím, nepodléhejme pokušení velkoleposti a světského velikášství. Církev má být pokorná jako Ježíš, který se pro nás stal chudým, abychom zbohatli z jeho chudoby. Nebojte se utvářet lidi ke zralému a svobodnému vztahu s Bohem. Možná tak nabydeme dojmu, že už všechno nemáme pod kontrolou a ztrácíme sílu a autoritu, ovšem Kristova církev nechce ovládat svědomí a zabírat prostory.“ Možná právě docenění laické služby v církvi a obecně působení rodin nám otevře nové obzory a možnosti, jak dál žít svoji víru.

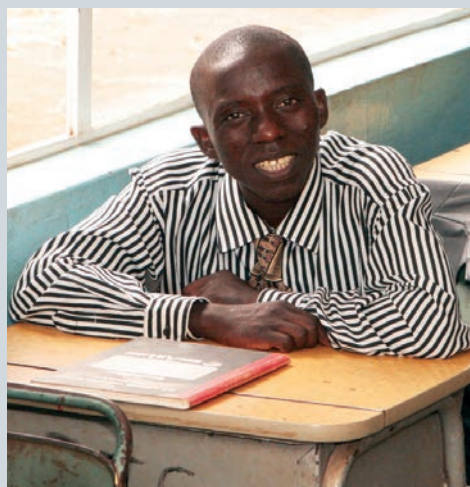
Velkou měrou to ukázala i nedávná pandemie nemoci Covid-19. Omezení pohybu, shromažďování a zavřené kostely bez bohoslužeb jen podtrhly důležitost prožívání víry uprostřed rodin a jejich další misijní působení. „Rodiny mají nesmírný potenciál a jsou darem pro celou společnost a církev. Proto je třeba uznat jejich roli a zaangažovat je jako subjekt řádné pastorační ve farnosti a diecézi. Důležitým aspektem této role je živé svědectví. Nezřídka vynikají svou každodenně prožívanou vírou, jsou živým katechismem. Je mnoho rodin, které příkladným způsobem prožívají svoji víru a povolání. Velmi povzbudivé také je, když vidíme, jak

se nepoddávají těžkostem, ale berou je na sebe s hlubokou radostí, která je srdcem svátosti manželství a oživuje celé bytí manželů a dalších členů rodiny. Jejich život je poselstvím naděje pro celý svět a především pro mladé. Jak totiž vysvítá z mnoha průzkumů provedených na celém světě, touha po založení vlastní rodiny stále zůstává jedním z největších tužeb mladých lidí,” uvedl kardinál Kevin Farrell z vatikánského Úřadu pro laiky, rodiny a život při příležitosti vyhlášení Roku rodiny.

V tomto ohledu je nesporně potěšující, že většina programů Papežských misijních děl je připravena skutečně pro celou rodinu. Ať už se jedná o celoroční aktivity Misijních klubek, kde se děti učí poznávat svoji víru a hlásit ji mezi svými vrstevníky, nebo přípravu Misijních jarmarků, do které se zapojují děti i dospělí.

Luděk Bárta ●

Kdo je katechista?

Katechista, v kánonu 785 §§ 1-2 CIC, lat. catechista v misiích je ten, kdo není duchovním, ale je náležitě vzdělán ve speciální škole nebo pod vedením misionářů, vyniká křesťanským životem a pod vedením misionáře vyučuje evangelium, liturgii a koná charitativní činnost.

Originální latinský text i italský překlad používá v kánonu 861 § 2 stejné slovo: catechista, které zároveň znamená katecheta i katechista. Technicky je zde u češtiny rozdíl mezi katechetou – tím kdo připravuje a vede katecheze, a katechistou – tím, kdo je podle práva pověřen dovoleně udělit křest. Vzhledem k tomu, že ten, kdo vyučuje náboženství může být pověřen i udělením křtu, v širším smyslu jsou výrazy katechista a katecheta chápány jako synonyma; v úzkém smyslu je zde rozdíl v mandátu, katecheta sám o sobě mandát nemá. Dá se říci, že zde katechista je katecheta s pověřením křtít (katechista má širší mandát než katecheta). Pokud by katecheta bez pověření křtíl, křtí platně, ale nedovoleně.

Zdroj informací: Wikipedie

■ Oblíbeným způsobem, jak ve farnosti oslavit Misijní neděli, je uspořádání Misijního koláče.

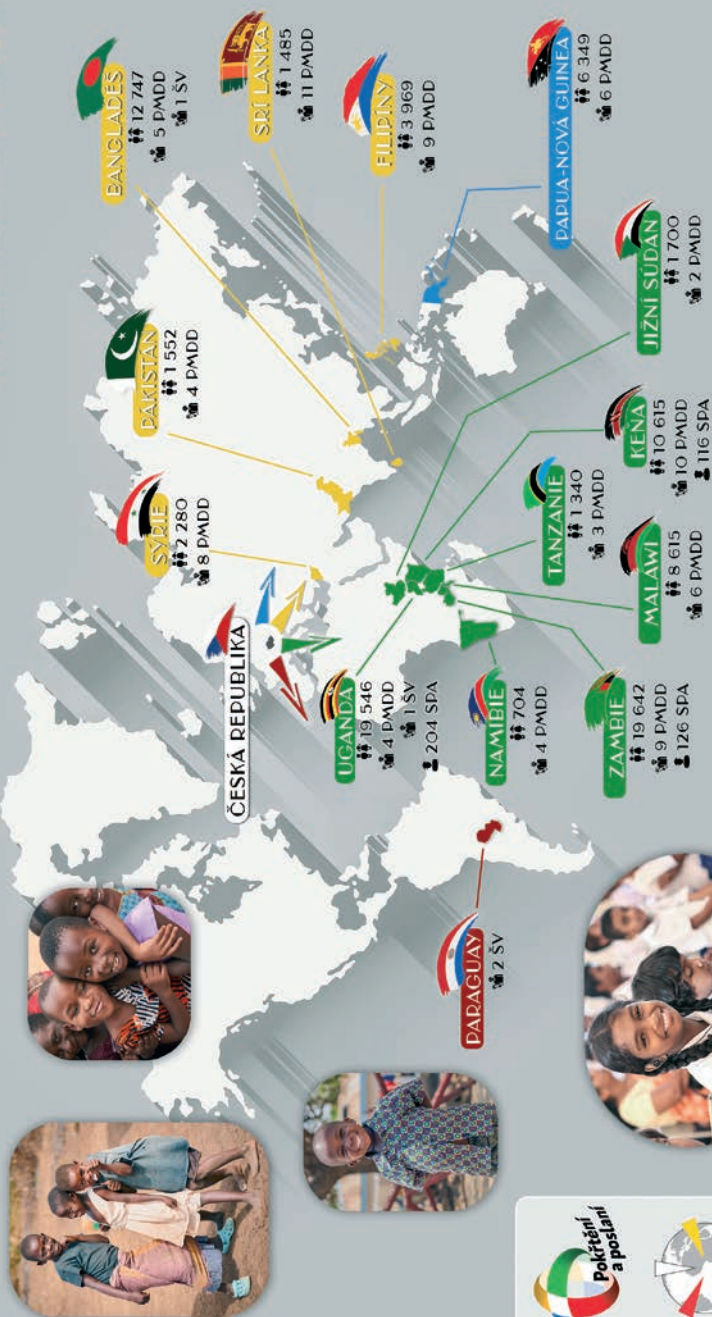
Den modlitby, solidarity a podpory misií oslavíme 24. října

Světový den modliteb za misie, slavený každoročně předposlední neděli v říjnu, je v České republice známý pod názvem Misijní neděle. V letošním roce připadá na 24. října a slaví se jako den modlitby, solidarity a podpory misií v každé diecézi, farnosti a instituci katolického světa.

Papež k této příležitosti vydává poselství a národní ředitel Papežských misijních děl píše dopis, který je rozeslán do všech farností. Hlavní a neustále aktualizovanou myšlenkou je schopnost křesťanů být jedním Božím tělem a rozdělit se s druhými o dar víry. Celá církev se proto tento den schází a vyprošuje si pomoc Ducha svatého k šíření evangelia.

Důležitou součástí projektů, které Papežská misijní díla podporují, je vždy alespoň minimální spoluúčast místní diecéze, farností, komunity. Místní lidé tak postupně přebírají zodpovědnost za rozvoj svého křesťanského společenství. Druhým významným aspektem je solidarita – při sbírce na Misijní neděli přispívají dle svých možností i chudí lidé a dělí se tak o své málo s dalšími potřebnými.

Z ČESKÉ REPUBLIKY SPOLEČNĚ POMÁHÁME V TĚCHTO ZEMÍCH DĚKUJEME ZA VAŠI POMOC!

PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA

missio.cz

Jak se do slavení Světového dne modliteb za misie zapojit

Misijní neděli nejlépe oslavíte ve společenství při liturgii, setkáních a modlitbách. Můžete obohatit průběh mše svaté o misijní aspekty, připravit výstavu, uspořádat Misijní jarmark nebo Misijní koláč či štrúdlování, případně nabídnout misijní materiály či velkoryse přispět do sbírky na misie. Nechte se inspirovat našimi náměty (ke stažení na www.missio.cz v sekci Zapojte se) a nezapomínejte si s radostí a vděčností připomínat dar poznání Pána, vždyť “misie se nachází v srdci víry” (papež František).

Misijní most modlitby

V předvečer Misijní neděle, tedy v sobotu 23. října ve 21 hodin se můžete přidat k ostatním věřícím a vytvořit modlitební společenství nazvané Misijní most modlitby, kdy se v libovolné formě pomodlíte za misie. Konkrétně to znamená, že do svých úmyslů zahrnete např. misionáře, papeže Františka, pronásledované, chudé, trpící, opuštěné, zneužívané, nemocné, hladové, strádající nedostatkem lásky...rovněž také prosby za šíření evangelia po celém světě či za dar víry. Můžete věnovat modlitbu růžence nebo jakoukoliv jinou modlitbu za misie, stejně tak své utrpení, skutky lásky nebo čas osobní modlitby. Radost ze spojení s Bohem se tím předá do mnoha potřebných míst světa.

Misijní sbírka podporuje výstavbu kostelů i práci katechistů

Prostředky vybrané během celosvětové misijní sbírky, která je určena na šíření katolické víry, financují nejen výstavbu, ale také velice potřebnou práci katechistů, o kterých jste se mohli dočíst na předchozích stránkách. Dále skrze projekty Díla šíření víry

dárci z České republiky podporují opravy kostelů, kaplí, formačních center, far a řeholních domů, misijní a evangelizační programy. Přispívat je možné nejen během Misijní neděle, ale i kdykoliv jindy.

Země, do kterých aktuálně putuje pomoc z České republiky jsou: Namibie, Malawi, Tanzanie, Uganda, Keňa, Zambie, Jižní Súdán, Bangladéš, Srí Lanka, Filipíny, Pákistán, Sýrie, Papua-Nová Guinea a Paraguay. Konkrétní informace o jednotlivých projektech najdete na www.missio.cz, pod záložkou **Pomáháme**.

Údaje pro odeslání sbírek na šíření víry: číslo účtu 72540444/2700, VS – 10 Podpora základní světové misijní činnosti Církve, Misijní neděle. Za Vaše dary a modlitby ze srdce děkujeme!

Materiály k Misijní neděli

Stejně jako v minulých letech jsme u příležitosti Světového dne misí vydali **modlitební kartičku k Misijní neděli**, na jejíž titulní straně je aktuální plakát a na rubové straně modlitba vztahující se k mottu „*Je přece nemožné, abychom nemluvili o tom, co jsme viděli a slyšeli*“ (Sk 4,20). K dispozici je u vašeho diecézního ředitele, případně si o ni můžete napsat do Národní kanceláře.

Pravidelně vydávaným materiálem jsou také **náměty ke slavení Misijní neděle**, které můžete využít i při **Misijnímu mostu modlitby**, protože letos nabízí již kompletně připravený program misijní adorace, a to včetně textů. Navrhované schéma adorace si však můžete libovolně uzpůsobit svým potřebám.

Bože, náš Otče,
Petrovi a ostatním apoštolům jsi dal odvahu svědčit o Tvém Synu,
který zemřel a vstal z mrtvých, a tak nám zjevil Tvou lásku.
Apoštolové nemohli mlčet o tom, co viděli a slyšeli.

Prosíme tě, abys povolal ke službě mnoho misionářů,
aby lidé z celého světa mohli poznat Ježíše Krista,
milovat ho a sloužit mu.
Dej nám svého svatého Ducha,
ať z nás učiní radostné a odvážné svědky Tvého Slova.
Amen

Papežská misijní díla
Na Kropáčce 30/1, 500 03 Hradec Králové
pmd@missio.cz; www.missio.cz

Modlitební úmysly na říjen

● Denní modlitba Celosvětové sítě modlitby s papežem (Apoštolátu modlitby)

Nebeský Otče,
kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou obět za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou obět zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

● **Všeobecný nebo misijní úmysl:** Modleme se, aby se všichni pokřtění zapojili do díla evangelizace a svědectvím života, z kterého vane evangelium, se nabídli k misijnímu poslání.

● **Národní úmysl:** Děkujeme za Papežská misijní díla a prosíme za všechny křesťany, aby přijali výzvu k misijnímu poslání doma i ve světě, nejen příspěvkem do sbírky na misie.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie z Lisieux, oroduj za nás!

Poselství Svatého otce Františka

k 95. světovému dni misií 24. října 2021

„Je přece nemožné, abychom nemluvili o tom, co jsme viděli a slyšeli“ (Sk 4,20)

Milé sestry, milí bratři,

když zakusíme sílu Boží lásky, když pocítíme jeho otcovskou přítomnost ve svém osobním životě i v životě společenství věřících, nemůžeme nezvěstovat a nesdílet to, co jsme viděli a slyšeli. Ježíšův vztah s učedníky, jeho lidství zjevené v tajemství vtělení, jeho evangelium a tajemství smrti a zmrtvýchvstání nám ukazují, jak obrovskou měrou miluje Bůh naše lidství, jak bere za své naše radosti a utrpení, naše touhy a úzkosti.⁽¹⁾ Vše v Kristu nám připomíná, že svět, ve kterém žijeme, svět, který potřebuje spásu, není Ježíši cizí. Vyzývá nás, abychom se i my cítili být živou součástí tohoto poslání: *„Jděte proto na rozcestí a pozvěte na svatbu, koho najdete“* (Mt 22,9). Nikdo není z Kristovy lásky vyloučen, nikdo pro ni nemůže být cizincem nebo zůstat mimo její dosah.

Zkušenost apoštolů

Příběh evangelizace začíná Pánovou vášnivou touhou volat každého člověka tam, kde se nachází, a navazovat s ním dialog a přátelství (srov. Jan 15,12-17). Apoštolové nám to říkají jako první; pamatovali si dokonce i den a hodinu, kdy se s ním poprvé setkali: *„Byly asi čtyři hodiny odpoledne“* (Jan 1,39). Přátelství s Pánem, vidět ho, jak pečuje o nemocné, jí s hříšníky, sytí hladové, přibližuje se k těm, kdo jsou vyloučeni, dotýká se nečistých, ztotožňuje se

s nebohými, zve k blahoslavenstvím, učí nově a s velkou autoritou, zanechává nesmazatelnou stopu, je schopen vyvolat úžas a šířit nezištnou radost, kterou nemůžeme ani obsáhnout. Jak říkal prorok Jeremiáš: tato zkušenost je jako planoucí oheň jeho živoucí přítomnosti v našem srdci, které nás pobízí k misi, i když to někdy znamená obět a nepochopení (srov. 20,7–9). Láska je dynamická a vyzývá i nás, abychom se dělili o tu nejkrásnější zprávu, o zdroj naděje: „*Našli jsme Mesiáše*“ (Jan 1,41).

Při pohledu na Ježíše jsme viděli, slyšeli a zažili, že věci mohou být jinak. Už dnes zahájil dobu příští, když nám připomněl základní vlastnost našeho lidství, mnohdy opomíjenou, zapomenutou: „*Byli jsme stvořeni k plnosti, které lze dosáhnout jen v lásce*“.⁽²⁾ Nové časy, které probouzejí víru schopnou chopit se iniciativy a vytvářet komunitu lidí, kteří se učí přijímat křehkost vlastní i křehkost druhých a tím podporují bratrství a přátelství ve společnosti.⁽³⁾ Církevní společenství ukazuje svou krásu pokaždé, když s vděčností pamatuje na to, že nás Pán miloval jako první (srov. 1 Jan 4,19). Láskyplné Pánovo zalíbení nás překvapuje, úžas sám o sobě nemůžeme vlastnit ani vynutit. (...) Pouze tak může vykvést zázrak vděčnosti, darování sebe sama. Ani misijního zápalu nikdy nedosáhneme v důsledku rozumové úvahy nebo kalkulu. Misijní činnost je vyjádřením naší vděčnosti (srov. Poselství pro Papežská misijní díla, 21. května 2020).

Nicméně doba, ve které žili první křesťané, nebyla lehká: svou víru začínali žít v nepřátelských a obtížných podmínkách. Vyhnanství a věznění se střídalo s vnitřními i vnějšími vzpourami, které zdánlivě popíraly a negovaly to, co křesťané viděli a slyšeli. Tyto okolnosti však pro ně nebyly obtíží nebo překážkami, které by je vedly k ústupu a uzavření se do sebe, naopak staly se pobídkou, aby každou nepřízeň, komplikaci nebo těžkost přeměnili v příležitost k misijnímu poslání. I omezení a překážky se tak staly šancí, aby vše pronikl Pánův duch. Z osvobozující radostné zvěsti nezůstal nikdo vyloučen.

Živé svědectví o tom podávají Skutky apoštolů, kniha, kterou mají mít učedníci misionáři stále po ruce. Popisuje, jak se milost evangelia rozlévala všude, kde se evangelium šířilo. Přinášelo radost, kterou může darovat jen Duch Svátý. Skutky apoštolů nás učí prožívat zkoušky v těsném spojení s Kristem, abychom došli „*přesvědčení, že Bůh může působit za jakýchkoli okolností, i uprostřed zdánlivých neúspěchů*“, a jistoty, že ten, „*kdo se z lásky obětuje a dává Bohu, určitě bude plodný*“ (srov. Jan 15,5).⁽⁴⁾

Stejně je tomu i s námi, ani současná historická situace není snadná. Pandemie znásobila bolest, samotu, chudobu a nespravedlnost, kterou již mnozí trpěli, odkryla naše falešné jistoty, polarizaci a rozdělení, které nás potichu trýzní. Ti, kdo jsou křehcí a zranitelní, pocítili svou křehkost i zranitelnost ještě více. Zakusili jsme beznaděj, zklamání, obtíže. Dokonce jsme se oddali hořkosti, která nám bere naději a zastírá náš pohled. My však „*nehlásáme sebe, ale kážeme, že Ježíš Kristus je Pán, my však že jsme vaši služebníci kvůli Ježíši*“ (2 Kor 4,5). Proto v našich společenstvích a v našich rodinách zní slova evangelia, která nacházejí ozvěnu v našem srdci a říkají nám: „*Není tady, byl vzkříšen*“ (Lk 24,6). Jsou to slova naděje, která rozbíjejí každý determinismus. Těm, kdo se jimi nechají proniknout, darují nezbytnou svobodu a srdnatost, aby se postavili skutečnosti a s vynalézavostí hledali všechny způsoby, jak praktikovat soucit, „*svátostnou*“ blízkost Boha, který nikoho nenechá stát na okraji cesty. V aktuální době pandemie, kdy jsme v pokušení zakrývat a omlouvat svou lhostejnost či apatii výmluvou na nutnost sociálního odstupu, je naléhavě zapotřebí misie soucitu, která

dokáže proměnit nařízený odstup v místo setkání, péče a podpory. „*Co jsme viděli a slyšeli*“ (Sk 4,20): žité milosrdenství se stane útočištěm a dá nám věrohodnost, která nám umožní sdílet utrpení, abychom vytvořili „*společenství založené na vzájemném sdílení a solidaritě, které je hodno naší doby, naší energie a našich zdrojů*“.⁽⁵⁾ Boží slovo nám každodenně poskytuje spásu, chrání nás výmluv, které vedou k uvěznění do podlé skepse: „*Stejně je to jedno, nic se nezmění*.“ Odpověď na otázku, proč se mám vzdát svých jistot a svého pohodlí, zálib, když nemohu vidět důležitý výsledek, zůstává stále stejná: „*Ježíš Kristus přemohl hřích a smrt a je plný moci. Ježíš Kristus opravdu žije*.“⁽⁶⁾ On chce, abychom i my tuto naději přijali, dělili se o ni, abychom byli živí a bratrští. V současné situaci je naléhavě potřeba misionářů naděje, kteří budou schopni ve spojení s Pánem prorocky připomínat, že nikdo se nezachrání sám.

Jako apoštolové a první křesťané, také my říkáme ze všech sil: „*Je přece nemožné, abychom nemluvili o tom, co jsme viděli a slyšeli*“ (Sk 4,20). Všechno, co jsme od Pána dostali, nám daroval proto, abychom to dali k dispozici druhým. Jako apoštolové, kteří viděli a slyšeli Ježíšovu spásu a dotkli se jí (srov. 1 Jan 1,1–4), stejně tak se i my dnes můžeme dotýkat trpícího a oslaveného Kristova těla v každodenním běhu dějin a mít odvahu podělit se se všemi o úděl plný naděje. Tato neochvějná naděje vychází z vědomí, že nás doprovází Pán. My, křesťané, si nemůžeme nechat Pána pro sebe. Misijní poslání církve, kterým je evangelizace, se uplatňuje kompletně a veřejně v přeměně světa a v ochraně tvorstva.

Pozvání pro každého z nás

Téma Světového dne misí pro letošní rok: „*Je přece nemožné, abychom nemluvili o tom, co jsme viděli a slyšeli*“ (Sk 4,20) je pozváním pro každého z nás, abychom se ujali toho, co nosíme v srdci, a předávali to dál. Toto poslání je a vždy bylo identitou církve: „*existuje právě proto, aby hlásala evangelium*“⁽⁷⁾ Pokud se osobně izolujeme nebo se uzavřeme do malých skupin, náš život z víry ochabuje, ztrácí prorockého ducha, schopnost úžasu a vděčnosti. Církev ze své vlastní dynamické povahy požaduje rostoucí otevřenost, která je schopna jít za každým a zahrnout všechny. První křesťané ani zdaleka nepodléhali pokušení uzavírat se do elitní skupiny. Přitahoval je Pán a nový život, který přinášel; jít ke všem a svědčit o tom, co viděli a slyšeli: Boží království je blízko. Byli v tom velkodušní, vděční a ušlechtilí. To jsou vlastnosti těch, kdo vědí, že zasévají, ale plody jejich úsilí a jejich obětí okusí další. Rád si proto připomínám, že i ti „*nejslabší, znevýhodnění a zranění mohou jimi (misionáři) svým způsobem být, protože je třeba stále umožňovat, aby dobro bylo sdíleno, i když je v člověku přítomno s mnohými slabostmi*“.⁽⁸⁾ Na Světový

den misíí, jenž se každoročně slaví předposlední neděli v říjnu, pamatujeme s vděčností na všechny lidi, kteří nám svědectvím svého života pomáhají obnovovat náš křesťní závazek, a sice být velkodušnými a radostnými apoštoly evangelia. Pamatujeme zvlte na ty, kteří se vydali na cestu, opustili vlast a rodinu, aby evangelium neprodlene a bez obav přinesli do nejzazších koutů narodů a mst, kde mnoho lidí touží po požechnání.

Jeich misijní svědectví je pro nás výzvou, abychom byli odvzni a bez přestání prosili Pna zn, aby „poslal dělníky na svou zeň“ (Lk 10,2). Ano, uvědomujeme si, že misijní povolní nepatří minulosti, není romantickou vzpomínkou na dávné doby. Ježíš dnes potřeuje srdce, které je schopné žít povolní jako zamilovaný příběh. Láska je vede až na kraj světa, stvj se nástroji a posly soucitu. Toto povolní Ježíš adresuje všem, ale

každému jinak. Mějme na paměti, některé periferie jsou blízko nás, v městských centrech nebo v nsich rodinách. Všeobecná otevřenost lásce m rozměr, který není zeměpisný, ale existenní. Souvisí s nším každodenním úsilím rozšířovat okruh přátel, setkávat se s těmi, které – být jsou mi nablízku – přirozene nepovažj za součást „okruhu svých zájmů“.⁽⁹⁾ Žít misijní poslní znamená troufnout si učit se postojům Ježíše Krista a s ním věřit, že i ten, kdo je vedle mne, je můj bratr, moje sestra. Kéž by jeho soucitná lska probudila i nše srdce a udělala z nás Kristovy učedníky a misionře.

Maria, prvni učednice a misionřka, ať probudí ve vsich pokřtěných touhu být světlem a solí ns zem (srov. Mt 5,13–14).

Dáno v Římě u Sv. Jana Laternskho
dne 6. ledna 2021, v den slavnosti Zjevní Pn

FRANTIŠEK ●

- 1 Srov. 2. vatikánský koncil. Pastorální konstituce *Gaudium et spes*, . 22. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2002.
- 2 František. Enc. *Fratelli tutti*, . 68. Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2021.
- 3 Srov. tamtéž, . 67.
- 4 František. Apoštol. exhortace *Evangelii gaudium*, . 279. Praha: Paulinky, 2014.
- 5 František. Enc. *Fratelli tutti*, . 36.
- 6 Tž. Apoštol. exhortace *Evangelii gaudium*, . 275.
- 7 Sv. Pvel VI. Apoštol. exhortace *Evangelii nuntiandi*, . 14. Praha: Zvon, 1990.
- 8 František. Apoštol. posynodlni exhortace *Christus vivit*, . 239. Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2019.
- 9 Srov. tž. Enc. *Fratelli tutti*, . 97.

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 24. října 2021

Milí přátelé misii,

příští neděli budeme slavit 95. Světový den misii, Misijní neděli. Ve všech kostelích na celém světě se budeme modlit za to, aby se evangelium šířilo do celého světa. Téma tohoto dne pro letošní rok „Je přece nemožné, abychom nemluvili o tom, co jsme viděli a slyšeli“ je pozváním pro každého z nás, abychom Boží lásku, kterou nosíme v srdci, předávali dál. Toto misijní povolání Ježíš adresuje všem, ale každému jinak. Misijní neděle je svátkem celosvětového společenství, ve kterém si navzájem vyměňujeme dary duchovní i materiální. Misijní neděle je nejsilnější celosvětovou solidaritou, kdy se v jeden den víc jak miliarda lidí v mnoha zemích světa modlí za společné dílo evangelizace.

V lidských dějinách se vždy vyskytly roky, které zpětně považujeme za přelomové pro další vývoj a ten minulý takový určitě byl. Celosvětová pandemie Covid-19 sebou přinesla nejen spoustu nemocných, žel také obětí, ale rovněž bezprecedentní bezpečnostní opatření zasahující do životů lidí. Ti křehcí a zranitelní pocítili svou křehkost a zranitelnost ještě více. Lidé se musejí potýkat s dramatickým propadem příjmů a nedostatkem pracovních příležitostí obzvláště v chudých misijních zemích.

Upřímně vám všem děkuji za modlitby a veškerou podporu papežských misii v tak těžkém loňském roce. Díky Vaší štědrosti můžeme z fondu Papežského misijního díla šíření víry v České republice pomoci chudým lidem v Bangladéši, Paraguay a Ugandě částkou více jak 3 miliony korun. V těchto zemích podporujeme katechisty, stavby a opravy kostelů a kaplí. Pomáháme lidem zlepšovat životní podmínky. Podáváme pomocnou ruku všem potřebným. Z fondu Korona jsme podpořili nákup nezákladnějších potravin a léků pro nejvíce zasažené pandemií v Zimbabwe, Malawi, Pákistánu, Bangladéši, Srí Lance a Indii.

Každý pokřtěný je poslaný hlásat evangelium, to znamená radost do celého světa. Misie jsou v dalekých zemích Afriky, Asie, Jižní a Střední Ameriky a Oceánie, ale mějme na paměti, že jsou některé periferie také blízko nás, v městských centrech, domovech důchodců, v práci nebo přímo v našich rodinách. Svět je prostor, ve kterém působíme a vytváříme vztahy. Tento svět máme přetvářet naší žitou vírou, radostí a nadšením. Slovy papeže Františka: *„Výzvou pro misijní poslání je pochopit, co nám v této době říká Bůh. Nemoc, utrpení, strach, izolace nás nenechávají v klidu. Doléhá na nás chudoba těch, kdo umírají v osamocení, kdo jsou ponecháni na pospas, kdo přicházejí o práci a výdělek, těch, kdo nemají domov a nemají co jíst.“*

Záleží jen na nás, jak zareaguje na Boží výzvy této jistě nelehké doby.

Za Vaší letošní štědrost při misijní sbírce Vám děkuje a ze srdce Vám i Vaším blízkým zehná

jáhen Leoš Halbrštát ●
národní ředitel Papežských misijních děl v ČR

Boží Prozřetelnost nás vždy předčí...

Milí přátelé,

posílám srdečný pozdrav z Mexika a zvláštní vzpomínku v modlitbě, v této době, kdy všechny kontinenty zasahuje pandemie koronaviru.

Před několika měsíci jsem změnil působiště a jsem nyní kaplanem ve velké farnosti ve městě Cancúnu a zažívám nové pastorační výzvy rychle rostoucího a měnícího se města. A samozřejmě je to velká změna – z pralesa, z venkova do milionového, hektického města. Z farnosti, kde jsem měl na starosti 44 kostelů a kaplí do komunity s jedním velkým kostelem s neustálým proudem lidí. Navzdory koruně (nebo možná dokonce kvůli koruně) zde máme dva, nyní dokonce tři kněží pořád co dělat. A to i v této době, kdy je činnost omezená a setkání skupin mimo bohoslužby není dovoleno.

Od mého příjezdu do města jsme zažili dva hurikány. Jsem pět let v Mexiku a neviděl jsem ani jeden. Až najednou, v době pandemie, zrovna dva v jednom měsíci. Způsobili dost škod, ale cítili jsme Boží ochranu, protože předpovědi vypadaly mnohem hůř. Škody byly pouze hmotné, mnoho spadlo stromů a měli jsme nějaká poškození na kostelích a jeden velký dřevěný kostel byl zcela zničen.

Jak se v Mexiku zřizuje nová diecéze

Těsně před pandemií Svatý otec rozhodl, že nadešel čas pro naši prelaturu, aby se stala diecézí. Ke zřízení diecéze však po několika měsících nemohlo dojít. Konečně se našlo datum, i když bez možnosti účasti davu věřících. Ale Boží Prozřetelnost nás vždy předčí: datum padlo přesně na den, kdy před 50 lety byla zřízena první církevní správa ve formě prelatury. A na oslavách byl přítomen i 91letý biskup Jorge Bernal, kterému bylo tehdy svěřeno vedení prelatury, která měla sedm farností se 100 tisíci obyvateli na území o třetinu menší než Česká republika. Dnes máme přes 50 farností a dvacetkrát více obyvatel.

Slavnosti založení diecéze předcházely různé oslavy. Nejprve bylo vysvěceno 21 stálých jáhnů – více, než jsme doposud měli. Poznámám, že dva jsou z mé nové farnosti. Pak jsme dostali dar vysvěcení sedmi novokněží. Pro nás všechny byly tyto milosti zvláštním darem a radostí. Ukazuje to také,

jak je zde církev duchovně naživu. Povolání jsou známkou naděje pro novou diecézi!

Chybí nám mnohé struktury, nejen materiální, co se týče kostelů a farností. Pracujeme na diecézních strukturách: kurie, pastorační rady, církevní soud, dokončení semináře, katedrály, biskupské rezidence atd. Prožíváme historický okamžik. Ale to hlavní je, že na mnoha místech je vidět růst, duchovní život, katecheze, zájem o svátosti i když chybí instalace, není postavena kaple a komunita např. musí bojovat, aby jí nebyl vyvlastněn pozemek. Náš biskup mě požádal, abych se postaral o jednu takovou kapli na okraji města. No, jsem na novém místě, neznám téměř nikoho a mám v ruce projekt, který má být postaven na periferii. Kontrast skutečností turistického střediska je i pro mě burcující. Poznávám město, na jedné straně s moderními hotely, ale příznám se, že takovou chudobu, jakou jsem zde viděl v předměstí, jsem nezažil ani v bývalé farnosti v pralese.

Mexičané umí slavit i během omezení

Na oslavu vzniku diecéze mohl být pozván pouze omezený počet účastníků, ale přesto bylo možné vytvořit dobrou atmosféru a zapojit celou diecézi. Každá farnost poslala auto ozdobené obrazem svého svatého patrona a do katedrály byly umístěny farní prapory. Mexičané umí slavit a vložili srdce do přípravy těchto ozdob, vše bylo pěkně barevné a plné detailů. Průvod jel od rána přes celou diecézi, lidé mohli vyjít na ulici či sledovat přenos prostřednictvím médií. A přestože poblíž katedrály přšelo, měli jsme po celou slavnost pěkné počasí.

V den zřízení diecéze jsem nechal požehnat apoštolským nunciem základní kámen pro kapli svatého Pavla. Začali jsme malé práce a nyní se snažím rozumět všem nutným povolením a městské byrokracii, s kterou jsem doposud neměl co do činění.

A tak se dívám, co všechno bylo možné uskutečnit i přes pandemii, která s sebou nese velká utrpení. Slyším také spoustu pozitivních věcí o tom, co pandemie přinesla. Někteří mi říkají, že drží v rodině bližší spolu, že mají více času na modlitbu, že poslouchají více přednášek o víře prostřednictvím médií nebo hledají, jak se přiblížit k Bohu a poznávat učení církve.

Jsmo omezeni ve vnější činnosti a nevíme jak dlouho. Očkování zde jde velmi pomalu. Jsme vděční, že alespoň v omezení můžeme slavit společně eucharistii a liturgické svátky. Bůh však nemá omezení a nadále působí v srdcích. A tak se snažíme spolupracovat s Jeho misí.

Děkuji za spojení, modlitbu a podporu.

P. Jiří Brabec LC, Mexiko, 29. dubna 2021 ●

Jak jste s námi putovali k Panně Marii

Od května až do konce října se stále lze přidat k misijní poutní aktivitě k uctění Panny Marie. Do akce s názvem Misijní putování k Panně Marii se během letních měsíců zapojili jednotlivci, rodiny i skupinky malých misionářů, sdružených například v Misijním klubku.

Mnozí účastníci svou pouť spojili nejen s podporou misijních projektů, ale také s dalšími dobrými skutky, jako je úklid odpadků v přírodě, nebo údržba místního pramene či studánky. Podzimní putování lze využít také jako přípravu na Misijní neděli.

Misijní klubko z Proseče

Misijní klubko z Proseče aktivitu využilo jako prázdninový program pro rodiny s dětmi a postupně se vypravilo na několik poutních míst. O průběhu putování nám podávala zprávy vedoucí klubka Marie Rejmanová:

Z Nových Hradů se Misijní klubko v Proseči vydalo na pěší pouť za Pannou Marií Karmelskou, kde jsme se dozvěděli o chlapci jménem Aisuky, který žije na Papui Nové Guinei. Oba jeho rodiče zemřeli na AIDS, babička, která ho vychovává, bojuje s chudobou a nemocemi. Misionář, který působí v jeho oblasti, obchází rodiny s nemocnými dětmi a platí jim pobyt v nemocnici. Tak pomohl uzdravit také Aisukyho. Aby to mohl udělat, dostal na to peníze z Papežských misijních děl v České republice.

Jeden ze zvyků ostrovanů je vítání návštěv barevným květinovým věncem. My jsme si takový věnec na pouť vyrobili. Během cesty jsme lovili ryby a vyhýbali se nebezpečným krokodýlům. U kapličky jsme Panně Marii poděkovali za to, jak moc dobře se máme a zároveň jsme mysleli na starosti a bolesti dětí z Austrálie.

Na pouti do kostela Zvěstování Panny Marie v Janovičkách jsme se seznámili s dívkou Wičampi Maka, která pochází z Jižní Ameriky, proto jsme si namalovali tváře jako indiáni. Děti cestou našly kamínky, na které nakreslily pro Pannu Marii obrázek. V polovině cesty nás zastihl déšť... Pod stromy se děti zabavily vymyšlením zvířat na jednotlivá písmena slova AMERIKA. V kostele děti z kamínků vytvořily pro Pannu Marii srdíčko, společně jsme zazpívali mariánské písně a v modlitbě mysleli nejen na naše děti, ale i na ty, které žijí v Americe.

Další putování prosečských rodin vedlo do kostela v Předhradí k Panně Marii Bolestné. Setkání jsme zahájili pozdravem „*Moni onse*“. Seznámili jsme se totiž s chlapcem Tumaini, který pochází z Malawi. A protože Tumaini rád hraje na buben djembe, i my jsme si na africké bubny zahráli. Několikrát nad našimi hlavami proletěl čáp a my se cítili skoro jako na safari.

Poté už jsme se vydali na 2 km cestu, která vedla okolo hradu Rychmburk a řeky Krounky. Vyzkoušeli jsme si, jak to mají velbloudi náročně udržet mezi hrby náklad. Děti musely udržet na zádech pouze malý bonbónek, ale nebylo to úplně snadné. U řeky děti nosily vodu, aby naplnily studnu. Navštívili jsme už zmiňovaný hrad a jeho sklepení. Za chlapce Tumaini a ostatní děti v misijních zemích v Africe jsme prosili Pannu Marii v modlitbě svatého růžence.

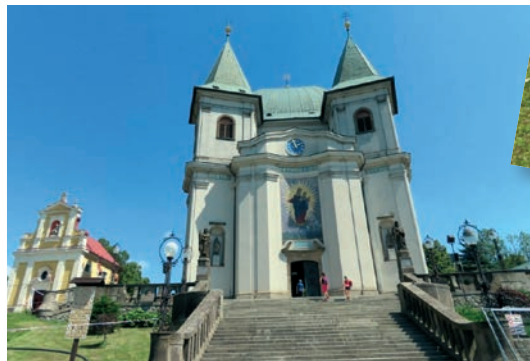
Cítím, že tato setkání mají obrovský smysl, mám z toho radost a těším se na další pouť.

Další příspěvky a inspiraci lze najít na facebookových stránkách PMD, anebo v samotné FB skupině Misijní putování. Jak různorodě misijní pouť k Panně Marii její účastníci pojali, si prohlédněte ve fotoreportáži.

Pokud jste se s námi ještě nevydali, můžete se k nám kdykoliv přidat, protože Misijní putování lze absolvovat i v domácích podmínkách. Pokud využijete materiály, které jsme pro vás připravili, navštívíte s námi misijní země, kde Papežská misijní díla v ČR pomáhají: Guyanu, Filipíny, Malawi a Papuu-Novou Guineu.

- Potřebné informace získáte pod tímto odkazem: www.missio.cz/misijni-putovani/
- Další fotografie z misijních putování najdete také na následující dvojstraně ➔

Misijní putování k Panně Marii

■ Kromě známých míst, jako je Hostýn, poutníci objevovali i ta, na nichž nikdy předtím nebyli.

■ Zakončení v poutním kostele v Králíkách.

■ Misijní klubko z Blanska putovalo za Pannou Marií do Křtin i s misijním psem.

■ Misijní putování sblíží a vytváří pěkné společnosti. Dokladem je skupina dětí před 1. svatým přijímáním z Vyškovska.

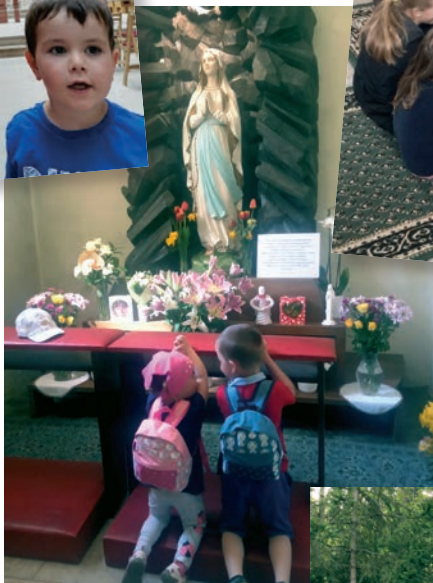
■ Růženec v pomněnkách na Loretě u Vlašimi.

■ Rodinné misijní putování mělo cíl v oblíbeném Neratově.

■ Děti přinesly Panně Marii Lurdské do kostela sv. Filipa a Jakuba ve Zlíně krásnou kytici, společně se pomodlily a poděkovaly Matce Boží za ochranu.

■ Ve Slatině nad Zdobnicí Misijní putování využili už i jako přípravu na Misijní neděli.

■ Děti ze Studence se vydaly za Pannou Marií do Bozkova a prožily nádhernou pouť plnou sluníčka a smíchu.

■ Misijní putování spojené s dobrým skutkem...

Nové misijní materiály

Časopis Duha – Misijní rodina

Jak se žije v Guyaně, na Filipínách, Papui-Nové Guinei a v Malawi? A co se líbí na životě v České republice doktorovi ze Rwandy? Jak dlouho musejí lidé v různých zemích pracovat, aby si mohli koupit rýži, banány nebo mléko? Na tyto a mnohé další otázky najdete odpověď v aktuálním misijní vydání časopisu Duha, které je věnováno rodině v misiích. V novém formátu, s ilustracemi Tomáše Velzla, najdete také pravidelné rubriky a spoustu zábavy a kvízů. Doplňkové informace a pracovní listy: www.mojeduha.cz

Misijní kalendář na rok 2022 připomíná 100. výročí vzniku PMD

Příští rok v květnu si Papežská misijní díla připomenou hned dvojí významné výročí, a to 200 let od založení Sdružení šíření víry a 100 let od oficiálního založení Papežských misijních děl. V témže roce se očekává také blahořečení zakladatelky PMD Pauline Jaricot, které již bylo ohlášeno na 22. května 2022.

Z tohoto důvodu Misijní kalendář na rok 2022 všechny tyto významné milníky reflektuje, a to prostřednictvím fotografií vztahujících se jak k Dílu šíření víry, tak k samotné Pauline. Význam jejího působení v církvi připomíná v úvodním slově diecézní ředitelka PMD pro pražskou arcidiecézi sestra Angelika.

Fotografie z různých koutů světa i z České republiky jsou doprovázeny biblickými citáty. Kalendář má jako obvykle jmenné a liturgické kalendárium s dostatkem místa pro vaše poznámky. Najdete v něm i přehled na rok 2023. Součástí je vložená složenko a QR kód pro rychlou platbu.

Kalendáře nejprve poptávejte ve své farnosti

Pokud máte o Misijní kalendář zájem, velmi nám pomůže, pokud se nejprve poptáte ve své farnosti, kam je distribuovali diecézní ředitelé PMD od druhé poloviny září. V případě, že ve vašem kostele Misijní kalendáře běžně dostupné nejsou, může je váš duchovní správce (případně vy sami) pro farnost objednat u příslušného diecézního ředitele. Kontakt na něj naleznete na www.missio.cz. Pro objednávky misijních materiálů lze využít také online katalog na misijním webu.

Dar ve výši 150 Kč pomůže dětem v misiích z největší bídě, dar 300 Kč těmto dětem umožní vzdělání. Variabilní symbol pro platby za Misijní kalendář je 740.

● Kontakt

Papežská misijní díla, Na Kropáčce 30/1,
500 03 Hradec Králové, tel. 604 838 882,
pmd@missio.cz, www.missio.cz
Číslo účtu: 72540444/2700 UniCredit Bank
Czech Republic, a.s., pobočka Hradec Králové
Facebook: PapezkaMisijniDila
Twitter: https://twitter.com/missio_cz
Misijní kino: <https://kino.misijnidila.cz/>
You Tube: kanál MissioCZ
Instagram: pmd_missio_cz

● Variabilní symboly (VS)

Projekty PMD

VS 999 Papežská misijní díla (MISSIO)
necháváte rozhodnutí na PMD

Nebo si vyberte za naší nabídky:

VS 10 Podpora základní světové misijní
činnosti Církve

VS 30 Podpora bohoslovců v misiích

VS 40 Pomoc dětem v misiích

VS 321 Mešní intence misionářům

Tradiční akce PMD

VS 140 Pohled pro misie®

VS 141 Misijní štrúdlování®

VS 240 Jeden dárek navíc®

VS 640 Misijní jarmark®

VS 740 Misijní kalendář

VS 840 Misijní koláč®

VS 888 Chléb pro misie

VS 940 Misijní bombónek

● Členské aktivity PMD

Saňte se členy PMD, vyberte si a zapojte se:
Misijní růže – denní modlitba desátku rů-
žence za misie

DŮLEŽITÉ

- 1 Při zaslání darů uveďte, prosím, variabilní symbol (VS).
- 2 Napište nám, prosím, číslo svého účtu, pokud z něho posíláte finanční dar.
- 3 Jestliže chcete poslat finanční dar na misie, pomůže nám, když se přihlásíte na PMD do Dárcovství a dostanete členské číslo.
- 4 Pokud od nás máte členské číslo, použijte ho jako specifický symbol.
- 5 Když od nás dostanete nějaké misijní materiály a následně finančně přispíváte na misie, nepište, prosím, do poznámky „platba“, vše přijímáme jako dar na misie.
- 6 Na dary pro PMD rádi vystavíme Potvrzení o přijatých darech na odpočet z daní (nově lze uplatnit i u mešních intencí – VS 321). Pokud nejste členy a o Potvrzení máte zájem uvádějte, prosím, do poznámky svoji adresu.

Misijní klubko – pro děti, denní modlitba za děti světa, týdenní spoření na Misijní bombónek

Misijní klub – denní modlitba za misie, týdenní spoření na Chléb pro misie, podpora aktivit PMD

Dárcovství – finanční podpora misí

Adorace promisie – duchovní podpora misí

Misijní unie – pro kněze, řeholníky a laiky – otevřenost pro misijní spolupráci

Členy PMD prosíme, aby jako SS uváděli svoje členské číslo. Nečleny, kteří žádají o vydání Potvrzení o přijatém daru prosíme, aby uvedli svoji adresu, případně i e-mail, do poznámky.

MISIJNÍ NEDELE

SVĚTO

24. 10.
2021

PODPOŘME SPOLEČNĚ RODINY
KATECHISTŮ

ZA VAŠE DARY A MODLITBY DĚKUJEME!

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO ŠÍŘENÍ VÍRY
ČÍSLO ÚČTU: 72540444/2700, VS 10